

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1963 Nr. 74

A. TITEL

*Verdrag inzake de slavernij;
Genève, 25 september 1926*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 9 februari 1928 bekendgemaakt in *Stb.* 26.

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 11, eerste lid, voor de volgende Staten ondertekend:

Albanië	Letland
Australië	Liberia ²⁾
België	Litauen
Brits-Indië ¹⁾	<i>Nederland</i>
Bulgarije	Nieuw-Zeeland
Canada	Noorwegen
China	Oostenrijk
Columbia	Panama
Cuba	Perzië ³⁾
Denemarken	Portugal
Duitsland	Roemenië
Estland	Spanje ⁴⁾
Ethiopië	Tsjechoslowakije
Finland	Uruguay
Frankrijk	de Unie van Zuid-Afrika ⁵⁾
Griekenland	het Verenigd Koninkrijk van
Italië	Groot-Brittannië en Noord-
het Koninkrijk der Serven,	Ierland ⁶⁾
Kroaten en Slovenen	Zweden

¹⁾ "Under the terms of Article 9 of this Convention I declare that my signature is not binding as regards the enforcement of the provisions of Article 2, sub-section (b), Articles 5, 6 and 7 of this Convention upon

the following territories; namely in Burma: the Naga tracts lying West and South of the Hukawng Valley, bounded on the North and West by the Assam boundary, on the East by the Nanphuk River and on the South by the Singaling Hkamti and the Somra Tracts; in Assam, the Sadiya and Balipara Frontier Tracts, the tribal area to the East of the Naga Hills District, up to the Burma boundary, and a small tract in the South of the Lushai Hills District; nor on the territories in India of any Prince or Chief under the suzerainty of His Majesty.

I also declare that my signature to the Convention is not binding in respect of Article 3 in so far as that Article may require India to enter into any Convention whereby vessels, by reason of the fact that they are owned, fitted out or commanded by Indians, or of the fact that one half of the crew is Indian, are classified as native vessels, or are denied any privilege, right or immunity enjoyed by similar vessels of other States Signatories of the Covenant or are made subject to any liability or disability to which similar ships of such other States are not subject."

2) "Subject to ratification by the Liberian Senate".

3) „Ad referendum et en interprétant l'article 3 comme ne pouvant pas obliger la Perse à se lier par aucun arrangement ou convention qui placerait ses navires de n'importe quel tonnage dans la catégorie des navires indigènes prévue par la convention sur le commerce des armes".

4) „Pour l'Espagne et les Colonies espagnoles, exception faite du Protectorat espagnol du Maroc".

5) "This signature applies to South-West Africa".

6) "I declare that my signature does not bind India or any British Dominion which is a separate member of the League of Nations and does not separately sign or accede to the Convention".

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 9 februari 1928 bekendgemaakt in *Stb.* 26.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 en 2 van de Wet van 10 november 1927 (*Stb.* 356) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het in afdruk nevens deze wet gevoegde vanwege Ons te Genève op 9 November 1926 onderteekende Verdrag inzake slavernij van 25 September 1926 wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor, de verdragen te bekrachtigen, houdende de compromissen, waartoe artikel 8 van het Verdrag aanleiding mocht geven."

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken BEELAERTS VAN BLOKLAND en de Minister van Koloniën KONINGSBERGER. Zie ook Bijl. *Hand. St. Gen.* 1926/27, nr. 338.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 12, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond nedergelegd:

Bulgarije	9 maart 1927
Denemarken ¹⁾	17 mei 1927
Australië ¹⁾	18 juni 1927
Brits-Indië ¹⁾ ²⁾ ³⁾	18 juni 1927
Nieuw-Zeeland ¹⁾	18 juni 1927
de Unie van Zuid-Afrika ¹⁾	18 juni 1927
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ¹⁾	18 juni 1927
Letland	9 juli 1927
Oostenrijk ¹⁾	19 augustus 1927
Noorwegen ¹⁾	10 september 1927
Spanje	12 september 1927
België ¹⁾	23 september 1927
Finland ¹⁾	29 september 1927
Portugal	4 oktober 1927
Zweden ¹⁾	17 december 1927
Nederland (met inbegrip van Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao) ¹⁾	7 januari 1928
Canada ¹⁾	6 augustus 1928
Italië ¹⁾	25 augustus 1928
Duitsland	12 maart 1929
Estland	16 mei 1929
Zuidslavië ¹⁾	28 september 1929
Liberia ¹⁾	17 mei 1930
Griekenland ¹⁾	4 juli 1930
Polen	17 september 1930
Tsjechoslowakije	10 oktober 1930
Frankrijk ¹⁾	28 maart 1931
Roemenië ¹⁾	22 juni 1931
Cuba ¹⁾	6 juli 1931
Birma ¹⁾ ³⁾	1 april 1937
China ¹⁾	22 april 1937

¹⁾ Nadien Partij geworden bij het in rubriek J genoemde Protocol van 7 december 1953.

2) De „Secretary of State for India” heeft bij mededeling van 14 september 1936 de Secretaris-Generaal van de Volkenbond er van in kennis gesteld, dat de eerste alinea van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 9 van het Verdrag gewijzigd dient te worden en als volgt dient te luiden:

“Under the terms of Article 9 of this Convention, I declare that my signature is not binding as regards the enforcement of the provisions of Article 2, subsection (b), Articles 5, 6 and 7, of this Convention upon the following territories, namely: in Assam, the unadministered portions of the Sadiya and Balipara frontier tracts; nor on the territories in India of any Prince or Chief under the suzerainty of His Majesty.”

Op 16 februari 1938 heeft de „Secretary of State for India” aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond medegedeeld, dat de eerste alinea van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 9 van het Verdrag als volgt dient te luiden:

“Under the terms of Article 9 of this Convention, I declare that my signature is not binding as regards the enforcement of the provisions of Article 2, subsection (b), Articles, 5, 6 and 7 of this Convention upon the following territories, namely: in Assam, or on the territories in India of any Prince or Chief under the suzerainty of His Majesty.”

Blijkens een mededeling van 30 mei 1938 van de „Secretary of State for India” aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond heeft de Regering van India besloten het resterende deel van de eerste alinea van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud met betrekking tot artikel 9 in te trekken.

De tweede alinea van het door India gemaakte voorbehoud blijft ongewijzigd, met uitzondering van het woord „also” aan het begin van de alinea, dat dient te vervallen.

3) De Minister van Buitenlandse Zaken van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft op 15 april 1940 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan het onderhavige Verdrag deelnam, op 1 april 1937 van Brits-Indië werd afgescheiden en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit, zodat het Verdrag geacht moet worden van 1 april 1937 van toepassing te zijn op Birma, zulks overeenkomstig artikel 9 van het Verdrag en uit kracht van de ondertekening voor en de bekrachtiging door het Britse Rijk.

Hierbij is het volgende voorbehoud gemaakt:

“The Convention is not binding upon Burma in respect of Article 3 in so far as that Article may require her to enter into any convention whereby vessels by reason of the fact that they are owned, fitted out or commanded by Burmans, or of the fact that one-half of the crew is Burman, are classified as native vessels or are denied any privilege, right or immunity enjoyed by similar vessels of other States signatories of the Covenant or are made subject to any liability or disability to which similar ships of these other States are not subject.”

F. TOETREDING

Overeenkomstig artikel 11, lid 3, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond, c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, nedergelegd:

Hongarije ^{1) 2)}	16 april 1927
Haïti	3 september 1927
Soedan	15 september 1927
Nicaragua	3 oktober 1927
Monaco ¹⁾	17 januari 1928
Egypte ¹⁾	25 januari 1928
Ecuador ¹⁾	26 maart 1928
de Dominicaanse Republiek ³⁾	16 juli 1928
Irak ¹⁾	18 januari 1929
de Verenigde Staten van Amerika ^{1) 4)}	21 maart 1929
de Vrijstaat Ierland ¹⁾	18 juli 1930
Zwitserland ¹⁾	1 november 1930
Syrië ¹⁾	25 juni 1931
Libanon	25 juni 1931
Turkije ¹⁾	24 juli 1933
Mexico ¹⁾	8 september 1934
Afghanistan ¹⁾	9 november 1935
Israël ¹⁾	6 januari 1955
de Philippijnen ⁵⁾	12 juli 1955
Pakistan ⁵⁾	30 september 1955
Viet Nam ⁵⁾	14 augustus 1956
Witrusland ⁵⁾	13 september 1956
Libye ⁵⁾	14 februari 1957
Albanië ⁵⁾	2 juli 1957
Ceylon ⁵⁾	21 maart 1958
de Oekraïne ⁵⁾	27 januari 1959
de Sowjet-Unie ^{5) 6)}	25 maart 1959
Jordanië ⁵⁾	5 mei 1959
Tanganjika ⁵⁾	28 november 1962
Nepal ⁵⁾	7 januari 1963

Verklaringen van voortgezette gebondenheid

De Regeringen van de volgende Staten hebben aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld, dat zij zich gebonden achten aan het Verdrag, dat op hun grondgebied toepasselijk was verklaard voordat zij de onafhankelijkheid verwierven:

Soedan ^{7) 8)}	9 september 1957
de Federatie van Nigeria ^{7) 9)}	26 juni 1961
Niger ¹⁰⁾	25 augustus 1961

Ivoorkust ¹⁰⁾	8 december 1961
Togo ¹⁰⁾	27 februari 1962
Kameroen ¹⁰⁾	7 maart 1962
Sierra Leone ^{7) 9)}	13 maart 1962
Guinea ^{10) 11)}	30 maart 1962
Dahomey ¹⁰⁾	4 april 1962
Centraal-Afrika ¹⁰⁾	4 september 1962
Kongo (Brazzaville) ¹⁰⁾	15 oktober 1962
Senegal ¹⁰⁾	2 mei 1963
Ghana ⁹⁾	3 mei 1963

1) Nadien Partij geworden bij het in rubriek J genoemde Protocol van 7 december 1953.

2) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:
 „Le Gouvernement royal hongrois émet, à l'égard du paragraphe 2 de l'alinéa 2 de l'article 5, l'opinion que l'application des mesures coercitives par les autorités contre les personnes qui, sans titre légal, refusent de remplir leurs engagements (devoir des serviteurs domestiques, des ouvriers agricoles, des moissonneurs) pris librement en vertu du droit civil, ne peut être considérée comme mesure amenant une situation analogue à l'esclavage, prohibée par la présente convention; vu que, dans ces cas, il ne s'agit que de sauvegarder le terme fixé par la loi pour le congé à donner au patron, ou de faire achever complètement un travail de brève durée accepté librement par l'ouvrier.”

Met ingang van 17 februari 1933 is, blijkens bericht van dezelfde datum van de Hongaarse Regering, dit voorbehoud ingetrokken, waardoor de toetreding perfect is geworden.

3) Toetreding ad referendum; tot op heden is deze toetreding niet bevestigd.

4) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:
 “Subject to the reservation that the Government of the United States, adhering to its policy of opposition to forced labor except as a punishment for crime of which the person concerned has been duly convicted, adheres to the convention except as to the first subdivision of the second paragraph of article 5, which reads as follows:

“(1) Subject to the transitional provisions laid down in paragraph (2) below, compulsory or forced labor may only be exacted for public purposes.”

De Secretaris-Generaal van de Volkenbond heeft deze toetreding, die aan een voorbehoud was onderworpen, ter aanvaarding aan de ondertekenende Staten medegedeeld.

5) Toetreding tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J genoemde Protocol van 7 december 1953.

6) De Permanente Missie van de Sowjet-Unie bij de Verenigde Naties te New York heeft op 8 augustus 1956 in een brief aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties medegedeeld, dat de Sowjet-Unie tot het Verdrag was toegetreden en dat de bepalingen van het Verdrag met ingang van die datum op de Sowjet-Unie van toepassing waren. Het Secretariaat

der Verenigde Naties was echter van oordeel, dat een dergelijke mededeling niet rechtsgeldig was en dat een formele akte van toetreding nodig was.

Op 25 maart 1959 werd de door het Secretariaat akkoord bevonden akte van toetreding van de Sowjet-Unie nedergelegd. In deze akte is echter gesteld, dat de toetreding geacht moet worden te hebben plaatsgevonden per 8 augustus 1956.

7) Van gelijke datum af gebonden door het in rubriek J genoemde Protocol van 7 december 1953.

8) De Regering van de Soedan acht zich gebonden door de toetreding tot het Verdrag, welke in 1927 (zie hierboven) namens de Soedan onder het Anglo-Egyptische Condominium was bewerkstelligd.

9) Zie voor de bekrachtiging door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland rubriek E.

10) Zie voor de bekrachtiging door Frankrijk rubriek E.

11) Guinea is op 12 juli 1962 toegetreden tot het in rubriek J genoemde Protocol van 7 december 1953.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 12, lid 2, voor de hierboven in de rubrieken E en F genoemde Staten in werking getreden op de dag van nederlegging van de betreffende akte van bekrachtiging of toetreding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn zij op 7 januari 1928 voor het gehele Koninkrijk in werking getreden.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag van 28 juni 1919 (tekst en vertaling in *Stb.* 1920, 127) is het Verdrag op 9 maart 1927 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 1414. De tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel LX, blz. 253 e.v.

Van de op 26 februari 1885 te Berlijn ondertekende Algemene Congo-Akte, naar welke Akte in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1886, 101.

Van de op 2 juli 1890 te Brussel ondertekende Algemene Akte tot het beramen van maatregelen tot wering van de slavenhandel en de daarbij behorende Verklaring, naar welke Akte en Verklaring wordt verwezen in de preambule tot het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1892, 92.

Van het op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1910, 73.

Van het op 10 september 1919 te Saint-Germain-en-Laye gesloten Verdrag tot wijziging van de Algemene Congo-Akte van Berlijn van 1885 en van de Algemene Akte en de Verklaring van Brussel van 1890, naar welk Verdrag wordt verwezen in de preambule tot het onderhavige Verdrag, is de tekst geplaatst in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel VIII, blz. 25. Bij dit Verdrag is Nederland geen Partij.

Van het op 17 juni 1925 te Genève gesloten Verdrag nopens het toezicht op de internationale handel in wapenen, munitie en oorlogsmateriaal, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 3, lid 2, van het onderhavige Verdrag, is de tekst geplaatst in *Stb.* 1928, 292. Dit Verdrag is niet in werking getreden.

Van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, naar welk Hof wordt verwezen in artikel 8 van het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1921, 1049. Tekst en vertaling van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, welk Hof in de plaats is gekomen van het Permanente Hof van Internationale Justitie, zijn geplaatst in *Stb.* F 321. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1959, 38.

Het onderhavige Verdrag is gewijzigd bij een op 7 december 1953 te New York tot stand gekomen Protocol. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn geplaatst in respectievelijk *Trb.* 1954, 84 en *Trb.* 1955, 33. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 75. De bepalingen van het Verdrag zoals gewijzigd bij het hierboven genoemde Protocol van 7 december 1953 zijn op 7 juli 1955 in werking getreden. In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties is het Verdrag zoals gewijzigd op 7 juli 1955 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 2861. De tekst van het Verdrag zoals gewijzigd is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 212, blz. 18 e.v.

Op 7 september 1956 is te Genève gesloten een Aanvullend Verdrag inzake de afschaffing van de slavernij, de slavenhandel en met slavernij gelijk te stellen instellingen en praktijken. Tekst en vertaling van het Aanvullend Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1957, 118. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1962, 87.

Uitgegeven de zesde juni 1963.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.